

Sygn. akt I C 465/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Rejonowy w Opocznie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Olejnik

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2020 roku w Opocznie

sprawy z powództwa I. P. (1), S. B. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. P., S. (...) s.c. z siedzibą w miejscowości K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powodów I. P. (1), S. B. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. P., S. (...) s.c. z siedzibą w miejscowości K. łącznie kwotę 246,00 (dwieście czterdzieści sześć) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2018 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od powodów I. P. (1), S. B. prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. P., S. (...) s.c. z siedzibą w miejscowości K. łącznie na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 138,72 (sto trzydzieści osiem 72/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 465/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 grudnia 2019 roku (data nadania) powodowie I. P. (1) i S. B. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) I. P. S. (...) s.c. z siedzibą w miejscowości K., reprezentowani przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 1.107,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 lipca 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając żądanie pozwu podał, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 11 maja 2018 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) należący do A. S.. Wskazał, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 1.750,- zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny najem w wysokości 25 uznając stawkę w kwocie 53,90 zł netto (70,- złotych brutto) za dobę, co jedynie częściowo rekompensuje szkodę. W ocenie powodów niezbędny czas wynajęcia pojazdu zastępczego, przy uwzględnieniu wystąpienia szkody całkowitej, wynosił 30 dni (do czasu wypłaty odszkodowania oraz dodatkowe do 7 dni na zakup nowego pojazdu). Jednocześnie powód wskazał, że pozwany wypłacił z tytułu odszkodowania także kwotę 716,35 złotych tytułem zwrotu kosztów holowania pojazdu, podczas gdy z faktury za holowanie wynika kwota 962,35 złotych. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota: 246,00 złotych z tytułu holowania pojazdu oraz kwota 861,00 złotych tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres nieuznanych za zasadne przez ubezpieczyciela pięciu dni wynajmu pojazdu liczącymi po stawce 140,- złotych netto (172,20 złotych brutto) za dobę.

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany kwestionował wysokość stawki za wynajem samochodu zastępczego, wskazując, że był w stanie zapewnić poszkodowanej pojazd zastępczy, którego koszt wyniósłby maksymalnie 70,00 złotych za dobę. Nadto pozwany uznał swoją odpowiedzialność ubezpieczeniową, w skład której wchodzi zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego z okres od dnia najmu pojazdu do dnia wypłaty odszkodowania. W ocenie pozwanego poszkodowany. Wypłacone dotychczas odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.750,- zł jest w pełni uzasadnione, albowiem wynajem samochodu zastępczego powinien zakończyć się w okresie nie dłuższym niż 25 dni, tj. do dnia wypłaty odszkodowania. Ponadto pozwany kwestionował pełne koszty holowania pojazdu po szkodzie, nie uznając kwoty 200,- złotych netto związanej z utrudnionym załadunkiem auta.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki F. (...) o nr rej. (...) należący do A. S., będącej jego stałym użytkownikiem. Sprawca zdarzenia legitymował się umową ubezpieczenia OC zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W..

/okoliczności bezsporne/

Samochód po zdarzeniu kolizyjnym nie był jezdny. Samochód zastępczy był poszkodowanej niezbędny w czynnościach życia codziennego, w szczególności w celu dojazdu do pracy, a także na zajęcia na wyższej uczelni. Był to czas egzaminów, więc A. S. potrzebowała sprawnego samochodu, którym mogła dojechać zarówno na wykłady, jak i egzaminy.

Po kolizji samochód nie nadawał się do jazdy. W związku z powyższym poszkodowana poprosiła znajomego posiadającego samochód holowniczy o pomoc w holowaniu uszkodzonego auta. Jednak z uwagi na zablokowane i zerwane koło w uszkodzonym samochodzie, niezbędny był specjalny sprzęt umożliwiający wciągnięcie wraku na lawetę. Takimi urządzeniami nie dysponował znajomy A. S.. Z uwagi na powyższe poszkodowana zdecydowała się skorzystać z usługi holowniczej wyspecjalizowanej firmy. Za wykonanie usługi holowania wystawiono fakturę na kwotę 962,35 złotych, na którą to kwotę złożyły się: dojazd do poszkodowanego – 75,40 złotych, przewóz samochodu - 62,00 złote, powrót do bazy – 145,00 złote, czynności załadunkowe i rozładunkowe w łącznej kwocie 300,00 złotych, utrudnienia związane z załadunkiem i rozładunkiem (zablokowane i zerwane koło) – 200,00 złotych, podatek VAT.

/dowód: zeznania świadka A. S. k. 133, płyta CD k.134, faktura VAT wraz ze specyfikacją czynności k.32-33/

A. S. zgłosiła szkodę u pozwanego w dniu 11 maja 2020 roku drogą elektroniczną. W formularzu zgłoszeniowym w rubryce zapytaniem „czy potrzebujesz pojazdu zastępczego?” zaznaczyła (...). Formularz zawierał również informację, iż w razie potrzeby wynajmu auta ubezpieczyciel proponuje zorganizowanie takiego pojazdu. Jednocześnie poszkodowana została poinformowana, że w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie, ubezpieczyciel ma prawo zweryfikować stawkę najmu i uznać ją jedynie do kwoty 70,- brutto za dobę. Z formularza zgłoszeniowego wynika, iż poszkodowana zapoznała się z powyższą informacją.

/dowód: akta szkody – płyta CD koperta k. 129, zeznania świadka A. S. k. 133, płyta CD k.134/

W dniu 12 maja 2018 roku powód zawarł z poszkodowaną A. S. umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) o nr rej. (...). Strony ustaliły dobową stawkę najmu na kwotę 140,00 zł netto powiększoną o stawkę podatku VAT. Umowa została zawarta na czas określony, do dnia zakończenia likwidacji szkody przez ubezpieczyciela sprawcy.

/dowód: umowa najmu pojazdu k. 11-13/

Pismem z dnia 25 maja 2018 roku ubezpieczyciel poinformował poszkodowaną, iż koszt naprawy przekroczy wartość pojazdu, zatem szkoda zostanie zakwalifikowana jako całkowita. Decyzją z dnia 4 czerwca 2018 roku ubezpieczyciel

ustalił wartość szkody na kwotę 7.400,00 zł – różnica pomiędzy wartością pojazdu w dniu szkody (11.200,00 zł) a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (3,800,00 zł). Pozwany wskazał A. S., iż może sprzedać wrak za pośrednictwem Firmy (...) Sp.z o.o. Poszkodowany z oferty sprzedaży wraku za pośrednictwem firmy wskazanej przez pozwanego nie skorzystał. Odszkodowanie zostało wypłacone A. S. w dniu 4 czerwca 2018 roku, wpłynęło na konto poszkodowanej w dniu 5 czerwca 2018 roku.

/dowód: pismo ubezpieczyciela z 25.05.2018r., decyzja z dnia 4.06.2018r., polecenie zapłaty – akta szkody płyta CD koperta k. 129, zeznania świadka A. S. k. 133, płyta CD k.134/

W dniu 11 czerwca 2018 roku powód wystawił poszkodowanemu fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.128,35 zł brutto tytułem wynajmu pojazdu zastępczego przez okres 30 dni, wskazując jako stawkę dobową za wynajem samochodu zastępczego kwotę 140,00 zł netto – 4.200,- złotych netto oraz usługę pomocy drogowej (holowania pojazdu) – 782,40 złotych netto.

Tego samego dnia poszkodowana przeniosła na powoda swoją wierzytelność wynikającą z umowy wynajmu samochodu zastępczego nr 6/05/2018 z dnia 12 maja 2018 roku i wystawionej na tej podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 11 czerwca 2018 roku w związku ze szkodą powstałą w pojeździe A. S. z dnia 11 maja 2018 roku z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody.

/dowód: faktura VAT k. 14, umowa przelewu wierzytelności k. 15/

Pismem z dnia 11 czerwca 2018 roku skierowanym do pozwanego powód zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności oraz zgłosił do rozliczenia swoje roszczenie wynikające z umowy wynajmu samochodu zastępczego nr 6/05/2018 oraz wystawionej faktury VAT nr (...) na kwotę 6.128,35 zł. Decyzją z dnia 26 czerwca 2018 roku ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 1.750,- zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, uznając za zasadny okres najmu w wysokości 25 dni (od dnia najmu pojazdu zastępczego do dnia wypłaty odszkodowania poszkodowanej) oraz dokonując weryfikacji stawki najmu i skorygowaniu jej do kwoty 70,- zł brutto. Jednocześnie pozwany przyznał powodowi tytułem zwrotu kosztów holowania kwotę 716,35 zł, nie uznając kosztów związanych z utrudnieniem w załadunku auta (200,- zł netto).

/dowód: pismo powoda z dnia 11.06.2018r. k. 17, 21, decyzja k. 22-23/

Zarówno uszkodzony pojazd marki F. (...) jak i wynajęty samochód marki S. (...) należał do klasy tego samego segmentu B.

/okoliczności bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego roszczenie strony powodowej jest uzasadnione częściowo.

Należy podkreślić, że strony nie kwestionowały stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w zakresie okoliczności kolizji oraz odpowiedzialności Towarzystwa (...) z siedzibą w W. za skutki zdarzenia, co było niesporne. Niesporne było, że osoba ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego spowodowała uszkodzenie samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W takiej sytuacji Sąd zaniechał szczegółowego badania tych okoliczności, gdyż nie budzą one wątpliwości, co do swojej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Pozwany nie zakwestionował również faktu zawarcia przez poszkodowanego z powodem umowy najmu samochodu oraz cesji wierzytelności, a także ich treści. Kwestią sporną pomiędzy stronami pozostawała jedynie długość najmu samochodu zastępczego oraz koszt usługi holowania, tj. kosztów 246,- złotych brutto związanych z utrudnieniami spowodowanymi zablokowanym i urwanym kołem.

Z okoliczności, iż pozwany częściowo wypłacił odszkodowanie z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego świadczy, iż w toku postępowania likwidacyjnego nie miał zastrzeżeń co do zasadności wynajmu auta.

Podstawę prawną niniejszego powództwa, stanowią przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Zgodnie z art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art.22 ust. 1 ustawy). I tak zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z kolei zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela – co też w niniejszej sprawie strona powodowa uczyniła. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych – o których mowa w art. 436§ 2 k.c. – czyli na zasadzie winy (415 k.c.). Powyższe ustalenie implikuje odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela bezpośredniego sprawcy szkody. Odnosząc się do zakresu odszkodowania - przy ubezpieczeniu OC - należy mieć na względzie ogólne reguły kodeksu cywilnego, w szczególności treść art. 361 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania, w granicach adekwatnego związku przyczynowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01, OSP 2002/7-8/103). Zgodnie z zasadą kompensacji odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że pozwany co do zasady przyjął odpowiedzialność za szkodę z dnia 11 maja 2018 roku, w toku postępowania likwidacyjnego przyznał bowiem odszkodowanie w zakresie kosztów poniesionych na najem pojazdu zastępczego w kwocie 1.750,00 zł, uznając za zasadny okres najmu w wymiarze 25 dni oraz częściowo pokrył koszty holowania pojazdu.

W wyniku zdarzenia z dnia 11 maja 2018 roku pojazd poszkodowanej uległ takiemu uszkodzeniu, że nie nadawał się do jazdy. Aby usunąć go z drogi, niezbędne było skorzystanie z pomocy drogowej. Sama konieczność holowania pozostaje zatem w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym wynikającym z zaistniałego zdarzenia. Poszkodowana dołożyła należytej staranności w tym zakresie, by zminimalizować szkodę. Najpierw poprosiła znajomego, który mógł wykonać na jej rzecz taką usługę (bezpłatnie). Jednak uszkodzenia w samochodzie F. były na tyle poważne, że z użyciem zwykłej lawety nie był możliwy jego załadunek. Wymagało to specjalnego sprzętu, którym dysponował profesjonalista. Jak wynika z zeznań świadka A. S., na miejscu zdarzenia rzeczywiście załadunek auta na lawetę był znacznie utrudniony. Zatem Sąd uznał za zasadne doliczenie dodatkowej kwoty przez usługodawcę za utrudnienia związane z załadunkiem i rozładunkiem uszkodzonego auta.

W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. przy uwzględnieniu art. 14 ust 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r. Nr 124, poz. 1152).

Odnosząc się do zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego odnieść się należy do kluczowego aspektu przedmiotowego postępowania. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem, z którego szkoda wynikła, pozostają koszty najmu samochodu zastępczego tylko w okresie koniecznym i niezbędnym do dokonania naprawy pojazdu (wyrok SN z dnia 5 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03). Stanowisko takie ma przy tym zastosowanie jedynie przy szkodzie częściowej, albowiem

odmiennie należy oceniać sytuację nastąpienia szkody całkowitej, przy której czas koniecznego najmu obejmuje – co do zasady – okres od dnia zniszczenia pojazdu do dnia, w którym poszkodowany może nabyć podobny pojazd, nie dłuższy niż do dnia zapłaty odszkodowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 roku, IV CK 672/O3). W orzecznictwie przyjmuje się, że wyjątkowo w sytuacji gdy stwierdzono szkodę całkowitą, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmować może również celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego- nawet po wypłacie odszkodowania (tzw. czas organizacyjny, który zwykle wynosi około 7 dni po uzyskaniu środków z ubezpieczenia).

Sąd orzekający w pełni podziela przytoczone poglądy. Podstawową bowiem funkcją odszkodowania jest funkcja kompensacyjna, a zatem dążenie do przywrócenia takiego stanu majątku poszkodowanego, jaki istniał przed zdarzeniem szkodowym. W kontekście całkowitego zniszczenia samochodu – stanem tym będzie faktyczna możliwość zakupu nowego pojazdu w miejsce zniszczonego, w celu zapewnienia poszkodowanemu takiego poziomu komfortu i jakości przemieszczania się, jaki istniał w chwili, gdy jego pojazd był jeszcze sprawny. Wobec powyższego oczywistym jest, że sama informacja o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej w żaden sposób nie przywraca mu ani poziomu komfortu, ani jakości podróżowania i przemieszczania się sprzed zdarzenia szkodowego, bowiem nie zmienia w żaden sposób jego sytuacji faktycznej. Poszkodowany uzyskuje jedynie świadomość, że stan kompensacji kiedyś nastąpi, a będzie to miało miejsce z momentem wypłacenia pełnego, należnego poszkodowanemu odszkodowania. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że nie sposób od poszkodowanego wymagać, aby w każdej chwili dysponował własnymi, wolnymi środkami, w ilości wystarczającej do zakupu nowego pojazdu na wypadek uszkodzenia dotychczasowego samochodu. Sytuacja poszkodowanych jest różna, a większość osób nie jest w stanie w tak nagłym trybie wygospodarować odpowiedniej ilości pieniędzy na wspomniany cel. Dlatego też oczekiwanie na wypłatę odszkodowania jest tak istotne – dopiero bowiem spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela pozwala z całą stanowczością stwierdzić, że poszkodowany uzyskał możliwość kupna pojazdu, a zatem że doszło do naprawienia szkody.

W kontekście poczynionych rozważań wskazać należy, że ubezpieczyciel poinformował poszkodowanego o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej i wysokości przyznanego odszkodowania w dniu 25 maja 2018 roku, natomiast odszkodowanie zostało zaksięgowane na koncie poszkodowanej w dniu 5 czerwca 2018 roku. A pojazd zastępczy został zwrócony powodowi w dniu 11 czerwca 2018 roku, 5 dni po wypłacie odszkodowania. Od dnia poinformowania poszkodowanej o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej do dnia wypłaty odszkodowania, miała ona wystraszająco dużo czasu na podjęciu czynności zmierzających do zakupu nowego pojazdu i zagospodarowaniu wraku, zwłaszcza że ubezpieczyciele zaproponował A. S. zbycie wraku za pośrednictwem platformy internetowej. Poszkodowana nie skorzystała z tej propozycji. Jak przyznała do dnia dzisiejszego przedmiotowy samochód ani nie został zbyty ani też naprawiony.

A. S. przyznała, że nie dowiadywał się u ubezpieczyciela, jak długo może wynajmować samochód zastępczy. Zeznała, że to powód informowała ją podczas podpisywania umowy najmu, że samochód może wynajmować około 30 dni. Sama też nie weryfikowała tej informacji ani też nie interesowała się wysokością stawki za najem pojazdu, będąc zapewnioną przez powoda, że wszystkie koszty zostaną pokryte przez ubezpieczyciela.

Powód nie przedstawił, a Sąd w toku postępowania nie znalazł szczególnych okoliczności, które uzasadniałyby wynajem przez poszkodowanego pojazdu zastępczego ponad czas do wypłaty odszkodowania. W związku z powyższym Sąd uznał, że w pełni zasadnym było korzystanie z pojazdu zastępczego od dnia 12 maja 2018 roku do dnia 5 czerwca 2018 roku, a zatem przez 25 dni.

Z przedstawionych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie drugim sentencji wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie, to jest żądania zasądzenia zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres po wypłacie odszkodowania A. S..

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje podstawę prawną w treści art. 100 k.p.c. Powódka wygrała sprawę w 22 %, a więc powinna ponieść 78% kosztów postępowania. Na całkowite koszty postępowania w wysokości 674,00 zł złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego udzielonego radcy prawnemu przez powodów – 17 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego udzielonego adwokatowi przez pozwanego – 17 zł oraz wynagrodzenia pełnomocnika powodów będącego radcą prawnym w wysokości 270,00 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), a także wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego adwokatem w wysokości 270 zł (§2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie). Powodowie winni zatem ponieść 78% wszystkich kosztów, tj. 525,72 zł. Ponieważ ponieśli koszty w wysokości 387,00 zł, finalnie należał się zatem pozwanemu od powodów zwrot kwoty 138,72 zł, co stanowi różnicę w wysokości poniesionych kosztów i kosztów, które proporcjonalnie winna uiścić strona powodowa (78% wszystkich kosztów).

Na oryginalne podpis Sędziego

Za zgodność z oryginałem świadczy